

Paraules de Núria Basi, presidenta del Consell Social de la UPF, en l'acte d'inauguració del curs 2017-2018

9 d'octubre del 2017

En nom de l'òrgan de govern de la UPF que representa la societat, saludo el Secretari d'Universitats i Recerca, el rector i les autoritats presents, així com els membres de la comunitat i els amics d'altres institucions que ens acompanyen.

Al professor Rafael Argullol, li agraeixo la brillant lliçó dictada i, als premiats pel Consell Social, el seu exemple i trajectòria. La més sincera enhorabona! Per a tota la comunitat universitària, desitjo un nou curs molt productiu. Perquè el coneixement ens il·lusiona i ens fa créixer com a persones, fonamentant la pau i el progrés social.

Lamento profundament els greus incidents del dia 1 d'octubre, en què la societat catalana va haver de ser víctima i testimoni d'una violència extrema. Més que mai, des de la universitat i la societat, hem de seguir treballant per al millor futur del país, des dels valors intrínsecs a la saviesa: la serenor i el compromís, la intel·ligència i la creativitat, la honestat i la llibertat responsable.

La tradició d'aquest acte mana fer un balanç de la feina feta i celebrar els èxits, revisar els propòsits pendents i enunciar els nous reptes. El balanç l'hem formalitzat amb la presentació de la memòria del curs passat, evidenciant els resultats de l'esforç de tots i fent efectiu el rendiment de comptes institucional.

La relació dels èxits i els reptes, no assolits o nous, habitualment correspon a les persones que tenim el privilegi d'adreçar-vos unes paraules. De la meva part, ho intentaré amb humilitat, des de l'experiència, el respecte i una gran estimació per la institució universitària.

Enumerar els èxits de la UPF sense oblit és difícil, perquè en són molts. Però, crec que es poden resumir en la proesa d'haver acumulat prestigi durant més de dues dècades i haver-lo fet créixer cada any. Una proesa que, en la meua meua opinió, obeeix, bàsicament, al compromís amb la qualitat docent i investigadora i amb un model que pretén el màxim encaix entre el potencial de l'organització i els interessos socials.

Així, enguany, alguns dels rànquings més consolidats situen la UPF entre les disset millors universitats europees amb menys de cinquanta anys i entre les cent cinquanta millors del món. A més, a nivell estatal i europeu, destaca per les xifres importants de fons competitiu que capta per a la recerca.

Com no podria ser d'una altra manera, la societat catalana se sent orgullosa d'aquesta universitat. Però, també, del nostre sistema universitari, ja que, altres universitats catalanes ens acompanyen sovint en aquests bons posicionaments.

Les nostres universitats han sumat talent i esforç per construir un bon equip i un important projecte de país. Han construït una identitat compartida que el món reconeix i han esdevingut les institucions de les quals els ciutadans d'aquest país ens sentim més satisfets. Aquest és, també, un gran èxit a celebrar.

Aquest projecte comú, encara en desenvolupament, l'hem d'agrair a molts dels responsables de les universitats i del govern català, perquè han triat la bona direcció i les millors estratègies. Així, la UPF també és part d'un bon equip i d'un importantíssim projecte de país.

Quant als reptes pendents i de futur, a banda del desig de què la universitat contribueixi a superar el difícil present, destacaria els següents:

Les nostres universitats encara han de millorar en la proximitat i el compromís amb l'entorn socioeconòmic. Crec, però, que la recepta és senzilla: hem de fer una bona feina i explicar –la millor, hem rendir comptes i aconseguir més complicitat dels ciutadans i de les entitats socials i productives.

També hem d'insistir en tenir més autonomia, condicionada al rendiment de comptes. La universitat actual depèn, en excés, de la dotació pública i de les moltes lleis i normes que en regulen el

funcionament, l'oferta formativa i, fins i tot, el personal i la capacitat de contractar-lo.

Així mateix, ens cal un nou sistema de govern universitari. L'actual és molt complex i endogàmic i, juntament amb la dependència dels pressupostos públics i les normes, afecta negativament a la eficiència, la productivitat i la connexió amb els interessos socials.

En quart lloc, hi ha altres dos problemes importants a resoldre, el finançament i el relleu generacional.

Si volem una màxima qualitat universitària, hem de disposar d'una subvenció estable i de la capacitat per sumar-hi altres ingressos, perquè els costos del prestigi i la qualitat no es poden assumir sense un compromís addicional del nostre teixit social i econòmic.

Sabem que el relleu generacional és un problema de totes les organitzacions universitàries d'aquest país, també de la UPF, i ens cal, al més aviat possible, un pla de treball al respecte, a curt i mig termini.

Altrament, en l'actualitat, l'ensenyament superior ha de ser per a tots i no només per als joves. Perquè els sabers evolucionen ràpidament i la universitat també ha de proveir el reciclatge professional i la formació continua al llarg de la vida, incorporant noves eines i tecnologies docents.

Gràcies per la vostra atenció. Us desitjo, novament, un feliç i productiu curs 2017-2018. Espero que el compromís autèntic amb la saviesa ens permeti superar el present i tenir el millor futur.